אושַׁב
יוֹשִׁבוּ תּוֹשַׁבְנָה
תּוֹשִׁבוּ
נוֹשַׁב

Vbique huius clasis coniugatio vltima perfecta est, nisi quòd interdum cum literæ אֶהֱוִי sint permutabiles, pro י substituatur ו motione ipsius י affectũ. vt, אֶתְוַדַּע manifestabo me. Num.12. pro אֶתְיַדַּע si retro non cessisset vsurpatum in locum ··.

Coniugatio הִתְפַּעֵל.

Exemplum:

Præteritum	עָבַר	
	הִתְיַשֵּׁב	הִתְיַשְּׁבָה
	הִתְיַשַּׁבְתָּ	הִתְיַשַּׁבְתְּ
	הִתְיַשַּׁבְתִּי	
	הִתְיַשַּׁבְוּ	
	הִתְיַשַּׁבְתֶּם	הִתְיַשַּׁבְתֶּן
	הִתְיַשַּׁבְנוּ	
Præsens partici.	בֵּינוֹנִי	
	Pluralis.	Singularis.
	מִתְיַשֵּׁב	מִתְיַשְּׁבִים
	מִתְיַשֶּׁבֶת	
		vel
	מִתְיַשְּׁבָה	מִתְיַשְּׁבוֹת
Infinitiuus	מִקְוֹר	
	הִתְיַשֵּׁב	
	בְּהִתְיַשֵּׁב	
	כְּהִתְיַשֵּׁב	
	לְהִתְיַשֵּׁב	
Imperatiuus	מֵהִתְיַשֵּׁב	
	צִוּוּי	
	הִתְיַשֵּׁב	הִתְיַשְּׁבִי
	הִתְיַשְּׁבוּ	הִתְיַשֵּׁבְנָה
Futurum	עָתִיד	
	יִתְיַשֵּׁב	תִּתְיַשֵּׁב
	תִּתְיַשֵּׁב	תִּתְיַשְּׁבִי
	אֶתְיַשֵּׁב	
	יִתְיַשְּׁבוּ	תִּתְיַשֵּׁבְנָה
	תִּתְיַשְּׁבוּ	
	נִתְיַשֵּׁב	

Quiescentia עַיִן וָו.

Coniugatio קַל.

Exemplum:

Præteritum	עָבַר	
	בָּן	בָּנָה

Verba quorum secunda thematis est ו, plurimùm illud absconditum habent in motione

dendo) ו substitu
ex literarum אֶהֱוִי
vicaria permutati

שִׁיב

Imperatiuus
הוֹשִׁיבִי
הוֹשֵׁבְנָה
Futurum
תּוֹשִׁיב
תּוֹשִׁיבִי
תּוֹשֵׁבְנָה

Hæc cõiugatio
dine habet ה cum
שְׁאוֹל גְּאוֹנֶךָ desce
cta est (demersa est
num superbia tua,
sic in futuro. vt, יָל
תּוֹרֵד veruntamen
num cogeris desce
truderis,) Esaiæ ca

Infinitiuum no
sed illum tantùm
ctura seruata gra
analogia pono.

JOANNES QUINQUARBOREUS *Institutiones in Linguam Hebraicam* PARIS, 1559 BERNARD M. RO